C/2023/397

23.11.2023.

P9_TA(2023)0070

Gada ziņojums par Eiropas Ombuda darbību 2021. gadā

Eiropas Parlamenta 2023. gada 14. marta rezolūcija par gada ziņojumu par Eiropas Ombuda darbību 2021. gadā (2022/2141(INI))

(C/2023/397)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā gada ziņojumu par Eiropas Ombuda darbību 2021. gadā,

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 10. panta 3. punktu,

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 15. pantu, 24. panta 3. punktu, 228. pantu un 298. panta 1. punktu,

— ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas ("Hartas") 11., 41., 42. un 43. pantu,

— ņemot vērā ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām (*UNCRPD*),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta Regulu (ES, *Euratom*) 2021/1163 (2021. gada 24. jūnijs), ar ko nosaka noteikumus un vispārējos nosacījumus, kas reglamentē ombuda pienākumu izpildi (Eiropas Ombuda statūti), un atceļ Lēmumu 94/262/EOTK, EK, *Euratom* ([1]),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2001. gada 6. septembrī pieņemto Eiropas labas administratīvās prakses kodeksu,

— ņemot vērā Pamatnolīgumu par sadarbību, kas tika noslēgts starp Eiropas Parlamentu un Eiropas Ombudu 2006. gada 15. martā un stājās spēkā 2006. gada 1. aprīlī,

— ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Eiropas Ombuda darbību,

— ņemot vērā 2022. gada 9. marta rezolūciju par pilsoņu iesaistīšanu: tiesības iesniegt lūgumrakstu, tiesības vērsties pie Eiropas Ombuda un Eiropas pilsoņu iniciatīva, ([2])

— ņemot vērā Reglamenta 54. pantu un 232. panta 1. punktu,

— ņemot vērā Lūgumrakstu komitejas ziņojumu (A9-0054/2023),

A. tā kā 2022. gada 7. jūnijā Eiropas Parlamenta priekšsēdētājai oficiāli tika iesniegts gada ziņojums par Eiropas Ombuda darbību 2021. gadā un tā kā 2022. gada 8. septembrī Briselē ombude *Emily O'Reilly* iepazīstināja Lūgumrakstu komiteju ar šo ziņojumu;

B. tā kā saskaņā ar LESD 20., 24. un 228. pantu un Hartas 43. pantu Eiropas Ombuds ir pilnvarots pieņemt sūdzības par Savienības iestāžu, struktūru, biroju vai aģentūru pieļautām administratīvām kļūmēm, izņemot kļūmes, ko, pildot tiesu iestādes pienākumus, pieļāvusi Eiropas Savienības Tiesa (EST);

C. tā kā LESD 15. pantā ir paredzēts, ka ES iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām jādarbojas iespējami atklāti, lai veicinātu labu pārvaldību un nodrošinātu pilsoniskās sabiedrības līdzdalību, un ka jebkuram Savienības pilsonim, kā arī jebkurai fiziskai personai, kas dzīvo kādā dalībvalstī, vai juridiskai personai, kam ir juridiskā adrese kādā dalībvalstī, ir tiesības piekļūt Savienības iestāžu un struktūru dokumentiem; tā kā, lai aizsargātu pilsoņu tiesības un pamatbrīvības, ir būtiski svarīgi nodrošināt, ka ES pilsoņiem tiek sniegti augstas kvalitātes pakalpojumi un ka ES administrācija atsaucas uz viņu vajadzībām un bažām;

D. tā kā Hartas 41. pantā, kas pievēršas tiesībām uz labu pārvaldību, ir teikts, ka cita starpā "ikvienai personai ir tiesības uz objektīvu, godīgu un pieņemamā termiņā veiktu jautājumu izskatīšanu Savienības iestādēs un struktūrās";

([1]) OV L 253, 16.7.2021., 1. lpp.
([2]) OV C 347, 9.9.2022., 110. lpp.

E. tā kā LESD 298. panta 1. punktā teikts, ka, "veicot uzdevumus, Savienības iestādes un struktūras saņem atvērtas, efektīvas un neatkarīgas Eiropas administrācijas atbalstu";

F. tā kā tiesības iesaistīt Eiropas Ombudu, tiesības iesniegt lūgumrakstu un Eiropas pilsoņu iniciatīva ir līdzdalības rīki, kas sekmē pārredzamību, līdzdalības demokrātiju un aktīvu Eiropas pilsoniskumu;

G. tā kā 2021. gadā Ombuds palīdzēja 20 536 personām un uzsāka 338 izmeklēšanas, no kurām 332 tika ierosinātas uz sūdzību pamata, bet 6 — pēc savas iniciatīvas, un pabeidza 305 izmeklēšanas (300, kuru pamatā bija sūdzības, un 5 — pēc savas iniciatīvas); tā kā lielākā daļa izmeklēšanu attiecās uz Komisiju (208 izmeklēšanas jeb 61,5 %); tā kā nākamais lielākais skaits attiecās uz Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD) (16 izmeklēšanas jeb 4,7 %), Parlamentu (13 izmeklēšanas jeb 3,8 %), Eiropas Personāla atlases biroju (13 izmeklēšanas jeb 3,8 %), Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūru (*Frontex*) (11 izmeklēšanas jeb 3,3 %), Eiropas Zāļu aģentūru (8 izmeklēšanas jeb 2,4 %), Eiropas Savienības Padomi (7 izmeklēšanas jeb 2,1 %), Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai (6 izmeklēšanas jeb 1,8 %) un citām iestādēm (34 izmeklēšanas jeb 10,1 %);

H. tā kā trīs galvenie problēmjautājumi Ombuda 2021. gadā pabeigtajās izmeklēšanās bija pārredzamība un pārskatatbildība (piekļuve informācijai un dokumentiem) (29 %), pakalpojumu sniegšanas kultūra (26 %) un rīcības brīvības pareiza izmantošana (tostarp pārkāpuma procedūrās) (18 %); tā kā citi problēmjautājumi ir saistīti ar procesuālo tiesību ievērošanu, pamattiesību ievērošanu, personāla jautājumu labu pārvaldību, pareizu finanšu pārvaldību, sabiedrības līdzdalību ES lēmumu pieņemšanā, ētikas jautājumiem un trauksmes celšanu attiecībā uz ES administrāciju;

I. tā kā sava stratēģiskā darba ietvaros 2021. gadā Ombuda birojs uzsāka sešas jaunas stratēģiskas izmeklēšanas: par to, kā Komisija pārvalda savu darbinieku izmantoto "virpuļdurvju efektu"; par pārredzamību attiecībā uz Komisijas mijiedarbību ar tabakas nozares pārstāvjiem; par to, kā *Frontex* ievēro savas saistības pamattiesību jomā un nodrošina pārskatatbildību saistībā ar tās paplašinātajiem pienākumiem; par to, kā Eiropas Aizsardzības aģentūra ir rīkojusies attiecībā uz tās bijušā izpilddirektora pieteikumu ieņemt vadošu amatu *Airbus*; par to, kā Komisija uzrauga ES fondus, ko izmanto, lai atbalstītu personu ar invaliditāti un vecāka gadagājuma cilvēku tiesības uz neatkarīgu dzīvi; kā arī par to, kā Eiropas Investīciju bankas īpašumā ir noteikti personas dati par darba pieteikuma iesniedzējiem pirms darbā pieņemšanas lēmumiem;

J. tā kā Ombuds plašā izmeklēšanā par virpuļdurvju efektu, kura aptvēra 100 paraugu izlasi — lēmumus, ko Komisija ir pieņēmusi 2019.–2021. gadā, konstatēja, ka Komisija ir aizliegusi tikai divas darbības;

K. tā kā 2021. gadā apritēja divdesmitā gadadiena, kopš stājās spēkā Regula (EK) Nr. 1049/2001 ([3]) (Pārredzamības regula) par publisku piekļuvi dokumentiem; tā kā 2021. gadā ombude noteica piekļuvi dokumentiem par centrālo punktu, uz kuru Ombuda birojam jāvērš uzmanība visa gada garumā, jo pārredzamība joprojām ir galvenais sūdzību temats un viņas darba prioritāte; tā kā Ombuds rīkoja publisku konferenci par to, kā būtu jāmodernizē Pārredzamības regula, lai apmierinātu sabiedrības vajadzības šajā jomā;

L. tā kā EST ir vairākkārt spriedumos noteikusi, ka tieši likumdošanas procesa atklātība, ļaujot atklāti apspriest dažādu viedokļu atšķirības, palīdz panākt iestāžu lielāku leģitimitāti ES pilsoņu uztverē un palielina uzticēšanos tām; tā kā EST ir noteikusi, ka faktiski informācijas un debašu trūkums var izraisīt pilsoņu šaubas un veicināt dezinformācijas izplatīšanos — ne vien par atsevišķa tiesību akta likumību, bet arī par visa lēmumu pieņemšanas procesa leģitimitāti ([4]);

M. tā kā iedzīvotāju līdzdalības uzlabošanai un pārredzamības nodrošināšanai ES līmenī ir būtiska nozīme, lai mazinātu šķietamo plaisu starp ES, tās iestādēm, tās pilsoņiem un pārstāvības organizācijām, pārvarot iedzīvotāju zemo uzticēšanās un ticamības līmeni attiecībā uz ES iestādēm un panākot patiesu daudzlīmeņu demokrātiju; tā kā Ombudam ir būtiska loma šīs plaisas novēršanā;

([3]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem. OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.

([4]) Tiesas 2008. gada 1. jūlija spriedums Zviedrija un Turco / Padome, C-39/05 P un C-52/05 P, ECLI:EU:C:2008:374, 59. punkts, un 2018. gada 22. marta spriedums Emilio De Capitani / Eiropas Parlaments, T-540/15, ECLI:EU:T:2018:167, 78. punkts.

N. tā kā pilsoņu sūdzības Ombudam ir būtisks līdzdalības demokrātijas un Savienības lēmumu pieņemšanas procesa leģitimitātes komponents, jo tās veicina pārredzamību un labu pārvaldību ES iestādēs un struktūrās; tā kā Ombuda loma ir gadu gaitā attīstījusies un tagad ļauj tam izmantot pēc savas iniciatīvas pilnvaras, lai palīdzētu risināt sistēmiskas problēmas ES pārvaldībā un sniegtu ieteikumus uzlabojumiem, lai atrisinātu problēmas, kas saistītas ar dažādām administratīvām kļūmēm, tādējādi uzņemoties arvien lielāku lomu iedzīvotāju dzīvē attiecībā uz tādiem jautājumiem kā vide, migrācija un veselība;

O. tā kā gadījumos, kad sūdzība neattiecas uz ombudes darbības jomu, viņai vajadzētu ieteikt sūdzības iesniedzējam vērsties citā iestādē vai Lūgumrakstu komitejā;

P. tā kā ES Tiesa ir uzsvērusi, ka ES pieņemtajam demokrātiskajam modelim ir divas dimensijas: pārstāvības demokrātija, pamatojoties uz LES 10. panta 1. un 2. punktu, un līdzdalības demokrātija, pamatojoties uz LES 10. panta 3. punktu; tā kā pirmā dimensija nozīmē, ka pilsoņu pārstāvji ir atbildīgi par saviem pieņemtajiem lēmumiem, un otrā dimensija ļauj pilsoņiem piedalīties lēmumu pieņemšanas procesā; tā kā EST ir noteikusi, ka pārredzamība ir būtiska abās dimensijās ([5]);

Q. tā kā savā stratēģiskajā darbā 2021. gadā Ombuda birojs uzsāka savas jaunās un stratēģiskās iniciatīvas par to, kā ES iestādes, struktūras, biroji un aģentūras reģistrē īsziņas un tūlītējās ziņapmaiņas ziņojumus, ko darbinieki nosūta/saņem savā profesionālajā statusā; par mākslīgo intelektu un ES administrāciju; par ES administrācijas pienākumu informēt sabiedrību par to, kā īstenot tiesības uz publisku piekļuvi ES dokumentiem; par ES iestāžu piešķirto līgumu konkursu pārvaldības ES portāla pārredzamību; par Komisijas pārredzamības pienākumiem saistībā ar gaidāmo ES tabakas jomas tiesību aktu pārskatīšanu; par to, kā Komisija dara pieejamu informāciju par komisāru un organizāciju vai pašnodarbināto personu sanāksmēm; un par to, kā Komisija nodrošina cilvēktiesību ievērošanu starptautisko tirdzniecības nolīgumu kontekstā;

R. tā kā EST, atsaucoties uz pēc iespējas plašākajām tiesībām piekļūt ES dokumentiem, ir norādījusi, ka atklātība šajā ziņā palīdz stiprināt demokrātiju, ļaujot pilsoņiem pārbaudīt visu informāciju, kas ir tiesību akta pamatā; tā kā EST ir norādījusi, ka pilsoņu iespēja pārzināt likumdošanas darbības pamatus ir nosacījums tam, lai viņi varētu efektīvi īstenot savas demokrātiskās tiesības ([6]);

S. tā kā EST ir interpretējusi LES 10. panta 3. punktu tā, ka sistēmā, kuras pamatā ir demokrātiskās leģitimitātes princips, likumdevējiem par to rīcību ir jābūt atbildīgiem sabiedrības priekšā; tā kā EST ir paudusi, ka fakts, ka pilsoņi izmanto savas demokrātiskās tiesības, nozīmē iespēju detalizēti sekot iestādēs notiekošajam lēmumu pieņemšanas procesam, piedalīties likumdošanas procedūrās un piekļūt visai atbilstošajai informācijai ([7]),

1. apstiprina 2021. gada ziņojumu, ko iesniedza Eiropas ombude, un atzinīgi vērtē viņas teicamo izklāstījumu, kurā norādīti vissvarīgākie fakti un skaitļi attiecībā uz Ombuda darbu 2021. gadā;

2. apsveic *Emily O'Reilly* un viņas biroju par ievērojamo darbu un konstruktīvajiem centieniem rast līdzsvaru starp ES iestāžu tiesībām strādāt un sabiedrības ieinteresētību tādā ES pārvaldībā, kas darbojas saskaņā ar visaugstākajiem integritātes un pārskatatbildības standartiem; pauž viņiem atzinību par pārstāvības un līdzdalības demokrātijas stiprināšanu, vienlaikus uzlabojot sabiedrības līdzdalību ES lēmumu pieņemšanas procesā un tā leģitimitāti; atzīst, ka Ombuda darbs ir radījis pozitīvas pārmaiņas Savienības iestādēs un struktūrās;

3. atzinīgi vērtē lieliskās attiecības starp ombudi *Emily O'Reilly* un Lūgumrakstu komiteju 2021. gadā; atzinīgi vērtē abu struktūru ciešo sadarbību, kas ir svarīgs instruments ES iestāžu demokrātiskās pārskatatbildības palielināšanai; atgādina, ka attiecības ar Eiropas Ombudu ir viens no pienākumiem, kas Parlamenta Reglamentā uzdots Lūgumrakstu komitejai; atzinīgi vērtē kopīgās intereses, kas atspoguļotas vairākās rezolūcijās, kuru pamatā ir Ombuda izmeklēšana, jo īpaši attiecībā uz ES administrācijas pārredzamību un pārskatatbildību saistībā ar Covid-19;

([5]) Tiesas spriedums lietā T-540/15, ECLI:EU:T:2018:167, 41. punkts.

([6]) Tiesas spriedums lietā C-39/05 P un C-52/05 P, ECLI:EU:C:2008:374, 46. punkts; un T-540/15, ECLI:EU:T:2018:167, 80. punkts; 2013. gada 17. oktobra spriedums lietā Padome / Access Info Europe, C-280/11 P, ECLI:EU:C:2013:671, 33. punkts; un 2016. gada 15. septembra spriedums lietā Herbert Smith Freehills / Padome, T-710/14, ECLI EU:T:2016:494, 35. punkts.

([7]) Tiesas 2011. gada 22. marta spriedums lietā Access Info Europe / Padome, T-233/09, ECLI:EU:T:2011:105, 69. punkts; un lietā T-540/15, ECLI:EU:T:2018:167, 98. punkts.

4. atzinīgi vērtē Ombuda īstenotās iniciatīvas noskaidrot, kā ES iestādes, struktūras, biroji un aģentūras varētu informēt iedzīvotājus par tiesībām uz publisku piekļuvi dokumentiem; atzinīgi vērtē Ombuda biroja 2021. gada 15. novembrī Briselē rīkoto publisko konferenci par noteikumiem par piekļuvi dokumentiem "Piekļuve ES dokumentiem: ko tālāk?";

5. pauž atzinību Ombudam par darbu, kas paveikts, izdodot īsu rokasgrāmatu ES administrācijai par to, kāda politika un prakse tai būtu jāīsteno, lai īstenotu tiesības uz publisku piekļuvi ES dokumentiem; uzteic Ombudu par konsultāciju sniegšanu, izmantojot Ombuda tīmekļa vietnē pieejamo interaktīvo rokasgrāmatu;

6. pauž ciešu pārliecību, ka iedzīvotāju piekļuve Eiropas iestāžu struktūru, biroju un aģentūru dokumentiem ir līdzdalības demokrātijas pamats un palīdz uzlabot iedzīvotāju informētību par ES iestādēm un viņu atbalstu tām; uzteic Ombuda centienus uzlabot sabiedrības līdzdalību ES lēmumu pieņemšanas procesā un tā leģitimitāti; atgādina, ka tiesības iesaistīt Ombudu stiprina iedzīvotāju iesaistīšanos un viņu uzticēšanos ES iestādēm, jo sekmē ES iestāžu un struktūru pārredzamību un labu pārvaldību;

7. atgādina, ka EST uzsvēra, ka objektivitātes prasības, kura ir saistoša iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām to uzdevumu izpildē, mērķis ir garantēt vienlīdzīgu attieksmi, kas ir viens no Eiropas Savienības pamatiem; uzsver, ka šīs prasības mērķis ir izvairīties no iespējama interešu konflikta situācijām un ka tā attiecas uz jebkādiem apstākļiem, par kuriem ierēdnim vai darbiniekam ir jālemj, ņemot vērā neatkarības un integritātes garantijas būtisko nozīmi gan attiecībā uz Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru iekšējo darbību, gan ārējo tēlu ([8]);

8. uzskata, ka ir ļoti svarīgi arī turpmāk sniegt ES iedzīvotājiem pienācīgu informāciju par Ombuda lomu un darbības jomu, kā arī par Ombuda ietekmi uz ES iestāžu attīstību;

9. atgādina, ka viens no veidiem, kā uzlabot ES tēlu iedzīvotāju uztverē, ir padarīt to viņiem pieejamāku, saprotamāku un pārredzamāku; uzskata, ka, pilsoņiem iespēju prasīt atbildību no savām valdībām, tiktu stiprinātas pilsoņu demokrātiskās tiesības un palielināta pilsoņu uzticēšanās ES lēmumu pieņemšanas procesam; aicina Komisiju veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu pēc iespējas augstāku pārredzamības līmeni; pauž dziļu nožēlu par to, ka, neraugoties uz vairākiem Parlamenta un Ombuda aicinājumiem, Padomes pašreizējo darbu joprojām aptumšo pārredzamības trūkums un pilsoņiem nav pienācīgas piekļuves Padomes sagatavotajiem leģislatīvajiem dokumentiem; aicina Padomi ievērot demokrātijas pārredzamības standartus, kā noteikts Līgumos un kā ir ieteikusi ombude savā 2018. gada maija īpašajā ziņojumā ([9]);

10. uzsver, ka 2021. gadā apritēja 20. gadskārta, kopš stājusies spēkā Pārredzamības regula; atzinīgi vērtē to, ka 2021. gadā Ombuda birojs īpašu uzmanību veltīja šim jautājumam; norāda, ka, lai gan šai sistēmai ir bijusi pozitīva ietekme, to varētu koriģēt, lai labāk pielāgotos tehnoloģiju attīstībai; ar bažām norāda, ka pašreizējie tiesību akti par publisku piekļuvi ES dokumentiem ir ļoti novecojuši, jo pēdējās desmitgadēs ir panākts tehnoloģiskais progress attiecībā uz piekļuvi dokumentiem un radušies jauni saziņas līdzekļi, kā arī dažādi informācijas reģistrēšanas, pārvaldības un glabāšanas veidi; atzīst, ka ir nepieciešams pārskatīt Pārredzamības regulu, lai ES izvirzītu priekšplānā attiecībā uz publisku piekļuvi dokumentiem un demokrātisku pārredzamību iedzīvotājiem; atzinīgi vērtē Ombuda ieguldījumu saistībā ar Pārredzamības regulu un aicina Komisiju, Padomi un attiecīgo Parlamenta komiteju to ņemt vērā;

11. pieņem zināšanai, ka Komisija, kā to 2021. gada 15. novembrī rīkotajā publiskajā konferencē "Piekļuve ES dokumentiem: kas tālāk?" paziņoja Komisijas priekšsēdētājas vietniece *Věra Jourová*, ir gatava sadarbībā ar likumdevējiem turpināt likumdošanas darbu par piekļuvi dokumentiem;

12. uzsver, ka Ombuds ir sācis stratēģisku iniciatīvu par to, kā administrācija reģistrē īsziņas un tūlītējās ziņapmaiņas ziņojumus, ko darbinieki nosūta/saņem savā profesionālajā statusā; atbalsta Ombuda apņemšanos uzlabot veidu, kādā ES administrācija rīkojas ar īsziņām un tūlītējās ziņapmaiņas ziņojumiem, kā arī citām jaunām tehnoloģijām kā daļu no tās pārredzamības pienākumiem;

([8]) Skat. 2022. gada 12. oktobra spriedumu lietā — *Vasallo Andrés / Parlaments*, T-496/21, 21. punkts (ECLI:EU:T:2022:628); 2019. gada 27. marta spriedumu lietā *Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel* un *Remedia d.o.o. / Komisija*, C-680/16 P, 26. punkts (ECLI:EU:C:2019:257).

([9]) Eiropas Ombuda īpašais ziņojums par stratēģiskās izmeklēšanas lietu Nr. OI/2/2017/TE attiecībā uz Padomes likumdošanas procesa pārredzamību.

13. norāda uz Ombuda izmeklēšanu par Komisijas atteikumu piešķirt publisku piekļuvi īsziņām starp Komisijas priekšsēdētāju un farmācijas uzņēmuma izpilddirektoru saistībā ar Covid-19 vakcīnu iegādi; atgādina, ka īsziņas, kuru saturs attiecas uz rīcībpolitikām, darbībām un lēmumiem, kas ietilpst iestādes atbildības jomā, tiek uzskatītas par ES dokumentiem saskaņā ar Pārredzamības regulu; aicina Komisiju pilnībā ievērot ētikas, pārredzamības principus un principus par pārskatatbildību Eiropas pilsoņu priekšā;

14. uzsver Ombuda izmeklēšanu par to, kā Komisija ir rīkojusies ar pieprasījumu nodrošināt publisku piekļuvi dokumentiem par 2020. gada pavasarī Covid-19 pandēmijas laikā izplatīto medicīnisko masku kvalitāti; ar bažām norāda, ka laikā, kad tika iesniegts pieprasījums, un laikā, kamēr turpinājās sabiedrības veselības krīze, Komisija nenodrošināja augstāko nepieciešamo pārredzamības līmeni;

15. uzsver, ka ir nepieciešams uzraudzīt, kā tiek īstenoti Ombuda 2016. gada ieteikumi par lielāku pārredzamību likumdošanas procesā; atzinīgi vērtē Ombuda aicinājumu nodrošināt trialogos lielāku pārredzamību, vienlaikus atzīstot, ka ir vajadzīgs pareizais līdzsvars starp pārredzamību un konkrētiem izaicinājumiem un sensitīviem jautājumiem, kas saistās ar kompromisu panākšanu par tiesību aktu priekšlikumiem; atkārtoti aicina arī publicēt pirms trialoga sanāksmēm vai neilgi pēc tām dokumentus, tostarp kalendārus, darba kārtības, protokolus, izskatītos dokumentus, grozījumus un informāciju par dalībvalstu delegācijām un to nostājas un protokolus standartizētā un viegli pieejamā tiešsaistes vidē, pēc noklusējuma un saskaņā ar Pārredzamības regulu, un atbilstoši ECT judikatūrai;

16. atzinīgi vērtē Ombuda plašo stratēģisko izmeklēšanu par to, kā Komisija risina virpuļdurvju efekta situācijas, kā arī Ombuda izmeklēšanas par "virpuļdurvju efektu" citās Eiropas Savienības struktūrās, piemēram, Eiropas Investīciju bankā vai Eiropas Aizsardzības aģentūrā; atgādina, ka virpuļdurvju efekta jautājuma laba pārvaldība ir būtiska, lai saglabātu uzticēšanos ES iestādēm; atkārtoti aicina Ombudu turpināt darbu, lai nodrošinātu, ka tiek savlaicīgi publicēti visu to vadošo ES amatpersonu vārdi, kas ir iesaistītas virpuļdurvju efekta lietās, un lai garantētu visas saistītās informācijas pilnīgu pārredzamību; aicina Komisiju pastiprināt noteikumus par virpuļdurvju efektu un interešu konfliktu un nodrošināt stingru noteikumu īstenošanu visās ES iestādēs;

17. uzteic Ombudu par izmeklēšanu par to, kā Komisija ir risinājusi jautājumu saistībā ar bažām par Augsta līmeņa foruma par ES kapitāla tirgu savienību sastāvu, nonākot pie slēdziena, ka Komisijas pasākumiem, kuru mērķis ir mazināt iespējamos interešu konfliktus, rezultāts izrādījās tāds, ka no 28 grupas locekļiem patiesi neatkarīgi bija tikai septiņi; uzsver, ka šajā gadījumā tika konstatētas administratīvas kļūmes; tādēļ aicina Komisiju ieviest visstingrākos ētikas noteikumus, lai novērstu interešu konfliktus, un veikt tālākus pasākumus, lai risinātu virpuļdurvju efekta problēmu, pilnībā ievērojot Ombuda ieteikumus;

18. atzinīgi vērtē Ombuds stratēģisko izmeklēšanu, kurā izvērtē, kā Komisija nodrošina, ka tās sadarbība ar tabakas nozares interešu pārstāvjiem ir pārredzama; pauž nožēlu par to, ka Komisija — izņemot Veselības un pārtikas nekaitīguma ģenerāldirektorātu (SANTE ĢD) un Nodokļu politikas un muitas savienības ģenerāldirektorātu (TAXUD ĢD) — joprojām nenodrošina pilnīgu un proaktīvu pārredzamību attiecībā uz sanāksmēm ar tabakas nozares pārstāvjiem; pauž nožēlu, ka šī neizdarība apdraud pilnīgu sabiedrības kontroli, kādu pieprasa Pasaules Veselības organizācijas (PVO) Pamatkonvencijas par tabakas kontroli (FCTC) noteikumi;

19. norāda, ka pēc izmeklēšanas par *Frontex* sūdzību izskatīšanas mehānismu, kurā Ombuds vērsa uzmanību uz to, ka šī aģentūra vilcinās pildīt savus jaunos pienākumus, kas tai paredzēti pašā mehānismā, un pamattiesību amatpersonas paredzētos pienākumus, Ombuds ir uzsācis izmeklēšanu pēc savas iniciatīvas par to, kā *Frontex* ievēro savus pienākumus pamattiesību jomā un nodrošina pārskatatbildību saistībā ar tās pastiprināto atbildību; uzsver, ka šīs izmeklēšanas mērķis bija noskaidrot jautājumus, kas saistīti ar *Frontex* kopīgo operāciju pārskatatbildību, darbībām, kas saistītas ar migrantu atgriešanu un migrācijas atbalstu pārbaudēs pie ES ārējām robežām;

20. atzinīgi vērtē izmeklēšanas uzsākšanu par Komisijas lomu gāzes projektu, kurus Enerģētikas kopiena (kas apvieno ES, Rietumbalkānu valstis, Melnās jūras reģiona valstis un Norvēģiju) ir iekļāvusi sarakstā kā reģionālas nozīmes projektus, ilgtspējas novērtēšanā — pēc tam, kad pilsoniskās sabiedrības organizācija bija iesniegusi sūdzību, kurā tika nosodīts, ka pirms gāzes projektu iekļaušanas sarakstā Komisija nebija nodrošinājusi to ilgtspējas pienācīgu novērtēšanu; atgādina, ka šie projekti tika novērtēti saskaņā ar metodiku, ko Komisija agrāk izmantoja savam kopīgu interešu projektu sarakstam un kas pašlaik ir neatbilstoša un vairs netiek izmantota; uzskata, ka jo īpaši pašreizējā ģeopolitiskajā kontekstā enerģētikas projekti, ko atbalsta vai finansē ES, būtu jāizvērtē pēc iespējas pārredzamākā, konsekventākā un līdzdalīgākā veidā;

21. atzinīgi vērtē Ombuda paziņojumus par tirdzniecības procedūrām, kā administratīvu kļūmi uzsverot faktu, ka pirms ES un *Mercosur* tirdzniecības sarunu noslēgšanas Komisija nebija finalizējusi atjauninātu ilgtspējas ietekmes novērtējumu;

22. uzsver, ka ir svarīgi, ka 2021. gada jūnijā tika pieņemti atjaunināti Ombuda biroja statūti; atgādina, ka jaunie statūti kodificē daudzas Biroja darba prakses pēdējo gadu laikā; atzinīgi vērtē to, ka pārskatītie statūti paredz Birojam stingrāku tiesisko regulējumu un ievieš jaunus aizsardzības pasākumus, kas vēl vairāk garantē tā neatkarību; ir stingri pārliecināts, ka budžets, ko piešķir Ombuda birojam, ir jāgroza, lai nodrošinātu, ka tam ir vajadzīgie līdzekļi, lai efektīvi tiktu galā ar kopējo darba slodzi, un tas būtu spējīgs turpināt kompetenti strādāt Eiropas pilsoņu labā;

23. pauž atzinību Ombuda birojam par paātrinātās procedūras īstenošanu un pārskatīšanu, kuras mērķis ir ātri izskatīt sūdzības par publisku piekļuvi dokumentiem; norāda, ka procedūrai bija izcili rezultāti, tostarp ievērojami samazinājās izskatīšanas laiks, palielinājās sūdzību par piekļuvi dokumentiem skaits un ieinteresētās personas kopumā bija apmierinātas ar paātrināto procedūru;

24. atzinīgi vērtē jauno stratēģiju par personu ar invaliditāti tiesībām, ar ko Komisija nāca klajā 2021. gada 3. martā un kas aptver laikposmu no 2021. līdz 2030. gadam un nosaka satvaru UNCRPD īstenošanai dalībvalstīs un ES iestādēs;

25. atzinīgi vērtē ombudes pausto apņemšanos; atzīst viņas darbu kā dalībniecei ES sistēmā ar mērķi aizsargāt, veicināt un uzraudzīt UNCRPD pareizu īstenošanu ES iestādēs; atzīst Eiropas kā globāla partnera lomu personu ar invaliditāti iekļaušanas atbalstīšanā;

26. uzsver rezultātus, kas gūti divās izmeklēšanās par to, kā tiek izlietoti ES līdzekļi sociālās aprūpes iestādēs; atzinīgi vērtē Ombuda izmeklēšanu pēc savas iniciatīvas par to, kā Komisija uzrauga ES fondu līdzekļus, ko izmanto, lai atbalstītu personu ar invaliditāti un vecāka gadagājuma cilvēku tiesības uz neatkarīgu dzīvi;

27. atzinīgi vērtē paraugprakses sarakstu personu ar invaliditāti vajadzību apmierināšanai ārkārtas situācijās, kas sagatavots stratēģiskas iniciatīvas rezultātā par to, kā Komisija ņem vērā darbinieku ar invaliditāti īpašās vajadzības saistībā ar Covid-19; mudina ombudi un viņas biroju turpināt darbu iedzīvotāju ar invaliditāti labā un nodrošināt, ka viņi var pilnībā izmantot savas tiesības vērsties pie Eiropas Ombuda;

28. pauž atzinību Ombudam par Eiropas ombudu tīkla (*European Network of Ombudsmen, ENO*) lomas paplašināšanu spēju veidošanā un paraugprakses apmaiņā starp dalībvalstu, EEZ valstu un ES kandidātvalstu ombudu iestādēm; atzinīgi vērtē to, ka *ENO* organizē mērķtiecīgus tīmekļseminārus, kuros galvenā uzmanība pievērsta dažādiem tematiem, tostarp mākslīgajam intelektam un e-pārvaldei valsts pārvaldē; *Frontex* sūdzību izskatīšanas mehānismam un piespiedu atgriešanas uzraudzībai; kā arī aprūpei iestādēs, ES līdzekļu izmantošanai un Covid-19 pandēmijas laikā gūtajai pieredzei;

29. mudina Ombudu turpināt sadarbību ar valstu ombudiem, izmantojot *ENO*; uzskata, ka ir jāstiprina saziņa un paraugprakses piemēru apmaiņa starp un ar valstu un reģionālajiem ombudiem un Eiropas Ombudu, lai iedzīvotāji būtu labāk informēti par savām tiesībām un zinošāki, iesniedzot sūdzības; aicina šo tīklu apsvērt lomu, ko varētu uzņemties valstu un reģionālie ombudi, lai vairāk iesaistītu ES iedzīvotājus ES lēmumu pieņemšanas procesā;

30. apsveic Komisijas Eiropas Civilās aizsardzības un humānās palīdzības operāciju ģenerāldirektorātu un EĀDD ar 2021. gada Eiropas Ombuda balvas par labu pārvaldību iegūšanu — par to, ka tie pagājušajā gadā pielika ievērojamas pūles, lai palīdzētu repatriēt vairāk nekā pusmiljonu ES pilsoņu, kas bija iestrēguši visā pasaulē Covid-19 pandēmijas dēļ;

31. uzdod priekšsēdētājai šo rezolūciju un Lūgumrakstu komitejas ziņojumu nosūtīt Padomei, Komisijai, Eiropas Ombudam, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī to ombudiem vai līdzīgām kompetentajām iestādēm.